

Arrest

nr. 158 273 van 11 december 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 4 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2015.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat W. GARDIN, en van attaché K. ALLYN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Gambiaanse nationaliteit te bezitten en tot de Mandinka-etnie te behoren. U bent geboren en getogen in Serrekunda, gelegen nabij de Gambiaanse hoofdstad Banjul. U hebt uw vader nooit gekend en uw moeder is lange tijd geleden overleden. U werd opgevoed door een vrouw, Ma genaamd, in haar huis in Serrekunda. U liep geen school en werkte niet. In Senegambia Beach Hotel aan de nabij gelegen kust, ontmoette u de Nigeriaan Oga. Deze laatste vertelde u dat u veel geld kon verdienen door in een kamer van het hotel sex te hebben met blanke mannelijke toeristen. Oga zou de

blanke klanten aanbrengen en hem laten betalen, waarna hij u een som geld zou geven. Oga coördineerde een groep jongens die dit werk deden. U wilde uw levensstandaard verbeteren en besliste Oga's voorstel te aanvaarden. Gedurende 7 maanden bracht Oga klanten aan en had u seks met blanke toeristen. U deed dit werk totdat Oga u zei dat enkele van zijn jongens (sekswerkers) werden aangehouden door de overheid en dat ze omgebracht werden. Oga zei dat jullie ook gezocht werden door de overheid en dat hij u zou helpen het land te ontvluchten. Oga vertelde u dat homoseks religieus niet aanvaard en wettelijk verboden is in Gambia. Samen met Oga en een groep u onbekende jongens, reisde u per vliegtuig vanuit de internationale luchthaven van Banjul naar België. U kwam in België toe op 26 augustus 2007 en vroeg er op 30 augustus 2007 asiel aan. Op 23/06/2008 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op datum van 22/10/2008 de beslissing van het CGVS bevestigde, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde. U keerde niet terug naar uw land van herkomst. Op 12/11/2015 diende u een tweede asielaanvraag in. U legde geen nieuwe elementen neer ter staving van uw tweede asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Bij het indienen van uw tweede asielaanvraag verklaarde u opnieuw homoseksueel te zijn en sinds 2007 voor uw leven te vrezen. U verklaarde verplicht te zijn opnieuw een asielaanvraag in te dienen omdat uw eerste asielaanvraag geweigerd werd en u haalt dezelfde elementen aan die u al aanhaalde tijdens uw eerste asielaanvraag, namelijk dat u homoseksueel bent en sekswerker was voor een Nigeriaan (zie "written declaration plural application"). In voorliggend geval moet dus worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet en er geen nieuwe elementen voorhanden zijn in uw dossier. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS op 23 juni 2008 een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, en dit omdat de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, asielrelaas - met name uw homoseksuele geaardheid en de hieraan gekoppelde vervolgingsfeiten - op fundamentele wijze ondermijnd werd, en dit niet geloofwaardig bevonden werd. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de RvV op 22/10/2008.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw tweede asielaanvraag over uw homoseksuele geaardheid wordt verder ondermijnd door het feit dat u in 2010 gezinshereniging aanvroeg met uw toenmalige Belgische vriendin (zie documenten buiten de asielprocedure in het administratief dossier), met wie u in 2010 ook wettelijk ging samenwonen. In uw administratief dossier (zie documenten buiten de asielprocedure in het administratief dossier) kunnen dan ook vele getuigenissen gevonden worden, waaronder ook een van u zelf, die getuigen over de echtheid van uw (heteroseksuele) relatie met uw toenmalige vriendin.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van “artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen¹, B.S. 31 december 1980. Schending van de artikel 57/6/2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen², B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

2.2. Verzoekende partij argumenteert dat het niet kan volstaan om de weigeringsbeslissing te verantwoorden door te verwijzen naar de weigeringsbeslissing genomen in de eerste asielaanvraag van verzoekende partij. De verwerende partij beroept zich in de bestreden beslissing op elementen die niet werden behandeld bij de behandeling van de eerste aanvraag. “De verwerende partij handelde dan ook volstrekt onzorgvuldig en onredelijk en haar beslissing is intern tegenstrijdig waar zij stelt dat er geen nieuwe elementen zijn in het kader welke relevant zijn in het kader van het asielrelaas van verzoekende partij om in de volgende paragraaf van de bestreden beslissing zelf een nieuw element aan te halen en dit te interpreteren als zou dit van aard zijn om een weigeringsbeslissing te kunnen doen bevestigen. Dit gaat uiteraard niet op. Indien er geen nieuwe elementen voorhanden zijn dan dient de aanvraag niet opnieuw te worden beoordeeld. Beoordeeld men nieuwe elementen dan impliceert dit noodzakelijkerwijze dat er sprake is van nieuwe elementen en dan dient de asielaanvraag ten gronde te worden behandeld. Immers, in voorkomend geval dient verzoekende partij minstens omtrent deze elementen te worden gehoord en de mogelijkheid te worden geboden om zijn standpunt toe te lichten.

De bestreden beslissing bevestigt zelf expliciet dat er sprake is van nieuwe elementen door te voorzien in een motivering dienaangaande. De beslissing tot weigering tot inoverwegingname van de tweede asielaanvraag is dan ook niet naar recht verantwoord."

2.3. Verzoeker meent dat er wel degelijk nieuwe elementen voorliggen. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.

2.4. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 28 november 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

2.6. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad mag echter geen uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.7. Uit de lezing van de bestreden beslissing, het administratief dossier en het verzoekschrift blijkt dat verzoeker zich geheel steunt op de asielmotieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. Verzoeker bevestigt nogmaals ter terechtzitting dat hij steunt op zijn homoseksualiteit. De Raad oordeelde in beroep op 22 oktober 2008, nr. 17.471 inzake verzoekers eerste asielaanvraag dat zijn homoseksualiteit niet kon overtuigen:

"3.3. De Raad stelt vast dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt omtrent zijn identiteit en reisweg, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid.

De bestreden beslissing oordeelt op goede grond dat verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging als homoseksueel niet kan worden volgehouden, aangezien uit zijn verklaringen blijkt dat hij niet homoseksueel van aard is, doch enkel gedurende zeven maanden tegen betaling in een hotel seks heeft gehad met toeristen teneinde zijn levensstandaard te verbeteren, waaruit geconcludeerd kan worden dat verzoekers problemen niet voortvloeien uit zijn seksuele geaardheid maar wel uit een mogelijke verdenking van homoseksuele handelingen omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme. Het volharden in risicovol en illegaal gedrag omwille van louter economische motieven en persoonlijk opportunisme kan een beroep op internationale bescherming niet rechtvaardigen.

Dat verzoekers activiteiten een sociale noodzaak uitmaakten en het hebben van homoseksuele betrekkingen met mannelijke toeristen voor hem de enige optie was om te overleven, betreft een loutere bewering en is niet overtuigend.

Verder kan worden opgemerkt dat verzoeker het land zou zijn ontvlucht nadat Oga hem meedeelde dat hij van iemand die voor de overheid werkt had vernomen dat men naar hen op zoek was en er reeds mannelijke prostituees waren gearresteerd en gedood (administratief dossier, stuk 3, p.6). Hij weerlegt de bestreden motivering niet waar deze terecht opmerkt dat verzoeker niet in staat was deze verklaring verder te verduidelijken. Hij blijft derhalve eveneens vaag over zijn concrete vluchtaanleiding.

Verzoeker voert aan dat de naam van de vrouw die hem opvoedde wel degelijk "Ma" is, hetgeen geenszins afdoende is ter weerlegging van de bestreden motivering aangaande het feit dat hij voor het overige geen informatie kan verschaffen over deze persoon, onder meer omtrent haar beroep, terwijl van hem toch redelijkerwijs kan verwacht worden dat hij in staat is gedetailleerde en duidelijke verklaringen af te leggen over de persoon die hem grootbracht.

Verzoekers argument dat hij duidelijk zou hebben aangegeven waar zijn huis gelegen is in Serrekunda, vindt geen steun in het administratief dossier gezien hij enkel verklaarde het adres niet te kennen en geen verdere uitleg gaf (ibid., p.4).

Dat Oga een wijdverspreid netwerk had, waardoor verzoeker de namen van de andere prostituees niet kende, biedt geen afdoende verklaring voor het feit dat hij evenmin in staat was de personen te noemen binnen de groep waarmee hij samen het land ontvlucht is en zelfs niet kon zeggen uit hoeveel personen deze groep bestond (Ibid., p.7).

Ook omtrent de identiteit en nationaliteit van zijn klanten bleef verzoeker erg vaag. Dat de hotelkamer geen nummer zou gehad hebben maar hij ze wel degelijk kon identificeren, vindt evenmin steun in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde enkel dat de kamer in het hotel gelegen is, hetgeen allerminst concreet te noemen is (Ibid., p.8). Met betrekking tot de bijgebrachte foto's, stelt de bestreden beslissing met reden dat deze geen afbreuk doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. De foto's zijn afkomstig van de website van het hotel waar de feiten zich zouden hebben voorgedaan maar vormen geenszins een bewijs van verzoekers verklaringen hieromtrent.

Verzoeker slaagt er derhalve niet in de bestreden motivering aangaande bovenvermelde vaagheden, welke de kern van zijn asielrelaas raken, te weerleggen. Deze motivering is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

Verzoeker toont niet aan dat hij voor zijn vertrek uit Gambia omwille van zijn beweerde activiteiten in de negatieve belangstelling zou staan van de autoriteiten.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker betoogt dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend gezien de problemen die hij ondervindt als een globaal probleem vanuit sociaal-economische en religieuze overwegingen moet worden aanvaard.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoeker zich voor zijn vraag om subsidiaire bescherming op geen andere elementen beroept dan deze die de kern uitmaken van zijn asielrelaas. In het administratief dossier kunnen evenmin elementen worden ontwaard die wijzen op het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve kan aan verzoeker, zijn ongeloofwaardige verklaringen mede in acht genomen (zie sub 3.3), de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend."

2.8. In tegenstelling tot wat wordt beweerd in het verzoekschrift wordt niet gesteld dat de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk zou zijn. Anderzijds kan verzoeker niet gevolgd worden waar hij meent dat volgende paragraaf in de bestreden beslissing een nieuw element uitmaakt dat aanleiding moet geven tot een behandeling ten gronde van de asielaanvraag: "De geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw tweede asielaanvraag over uw homoseksuele geaardheid wordt verder ondermijnd door het feit dat u in 2010 gezinshereniging aanvroeg met uw toenmalige Belgische vriendin (zie documenten buiten de asielprocedure in het administratief dossier), met wie u in 2010 ook wettelijk ging samenwonen. In uw administratief dossier (zie documenten buiten de asielprocedure in het administratief dossier) kunnen dan ook vele getuigenissen gevonden worden, waaronder ook een van u zelf, die getuigen over de echtheid van uw (heteroseksuele) relatie met uw toenmalige vriendin."

Immers niets belet de commissaris-generaal kennis te nemen van alle nuttige gegevens onder meer zoals vervat in stuk 6 "documenten buiten de asielprocedure" van het administratief dossier. Geenszins betreffen dit gegevens die verzoekende partij heeft aangebracht bij zijn asielaanvraag, wel integendeel. Hoe dan ook verzoekende partij gaat er verkeerdelijk van uit dat alle nieuwe gegevens of inlichtingen die worden aangebracht dienen te leiden tot de beoordeling ten gronde van de asielaanvraag. Echter om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsoverend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of

ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongelooftwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.9. Er worden thans geen nieuwe argumenten aangebracht die aanleiding kunnen geven tot een andere lezing van verzoekers vluchtrelaas integendeel, verzoekers heteroseksuele relatie in België kan slechts bijkomend de ongelooftwaardigheid van zijn beweerde homoseksuele geaardheid bevestigen. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal, en worden geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

2.10. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dan ook bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Zoals omstandig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vermogen verzoekers verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten immers niet te tornen aan de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag op grond waarvan werd besloten tot de ongelooftwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtmotieven.

2.11. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.”*

2.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn derde asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.13. Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK